

Vörös István

AZ ÉDES IDŐ KÖZELÍT

[LÁTTAM, HOGY KÖZELEDIK]

2025-05-07 | LÁTTAM, HOGY KÖZELEDIK, VERS

„Ha valaki azt jövendöli, hogy a következő nemzedék is foglalkozik majd e problémákkal s meg fogja oldani őket, ez jószérivel afféle vágyálom...”

Ludwig Wittgenstein: Észrevételek, 1934. Kertész Imre fordítása

Ha valaki azt jövendöli,
a következő nemzedék
még következni fog,
és nemzedék is lesz,

akkor ezek a problémák
megoldásukba vesznek,
a vágyálomból a valóságba
ébredünk, nem a valótlanságba.

Aki a valótlanságra ébred,
attól minden távolodik.
Ez ma a modell: táguló
világegyetem. Minden depresszió
és reménytelenség oka.
Látom, ahogy közelednek
a galaxisok, közeledésükkel
a számuk is csökken. Túl sok
csillag van egy galaxisban,
túl sok galaxis a világban,
túl sok világ az emberek
fantáziájában. A képzelgést
a tudomány is megerősíti,
érthető a nyomás a tudomány
eltörlésére.

Látom, ahogy közeledik
a tudomány nélküli világ
szabadsága. A butaságnak
rágalmazott őszinteség
szabadsága. Látom,
ahogy fogy a csillagok
száma az égen, a bolygók
száma a csillagok körül.
Összeomlik a távolodó
világ sötét anyagú elképzelése,

kilaposodik a tér, lapos a Tejút,
lapos a nap: egy pénzérme
az égen! És persze lapos a Föld.

Egy óriás palacsintát süt,
kitette a tányérra, ott élünk mi.
Látom, ahogy közeledik
egy üveg lekvárral, hogy megkenje,
föltekerje és megegye
a palacsintáját. Látom, ahogy
közeledik az ebéd napja,
látom, ahogy közeledik
az édes sötétség,
a lekvárba zártság kora.

kép | DALL-E 3